

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w zakresie, w jakim wyłącza ona wydatki w całkowitej kwocie 151 116,65 EUR poniesione przez Republikę Czeską
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”).
  - W istocie Komisja niesłusznie uznała, że okres pomiędzy wizytami organów kontrolnych w gospodarstwie rolnym nie może przekroczyć okresu ustanowionego w art. 25 rozporządzenia wykonawczego Komisji (U) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 809/2014”).
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
  - Nawet gdyby w niniejszej sprawie doszło do naruszenia rozporządzenia nr 809/2014 (quod non), Republika Czeska mogła w sposób uzasadniony oczekiwać, że jej system kontroli jest zgodny z prawem Unii na wniosków Komisji z poprzedniego audytu, ponieważ Komisja stwierdziła, że kontrole na miejscu w Republice Czeskiej zostały przeprowadzone zgodnie z prawem Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1306/2013.
  - Nawet jeśli w niniejszej sprawie Republika Czeska naruszyła rozporządzenie 809/2014 (quod non), Komisja uwzględni również w korekcie finansowej środki wypłacone przedsiębiorstwom rolnym, w odniesieniu do których kontrole na miejscu nie wykazały naruszenia rozporządzenia 809/2014. W związku z tym Komisja nałożyła korektę finansową na wydatki, których nie można uznać za nieuzasadnione i które nie stwarzają ryzyka dla funduszy unijnych.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2018 r. – Luksemburg / Komisja

(Sprawa T-516/18)

(2018/C 399/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: D. Holderer, pełnomocnik oraz D. Waelbroeck, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 czerwca 2018 r. dotyczącej domniemanej pomocy państwa SA.44888, która została przyznana przez Wielkie Księstwo Luksemburga na rzecz Engie;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 czerwca 2018 r. dotyczącej domniemanej pomocy państwa SA.44888, która została przyznana przez Wielkie Księstwo Luksemburga na rzecz Engie w zakresie, w jakim Komisja nakazuje odzyskanie przyznanej pomocy;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia artykułu 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przez to, że Komisja nie wykazała selektywnego charakteru środków będących przedmiotem sporu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia artykułu 107 TFUE przez to, że Komisja nie wykazała zaistnienia jakiegokolwiek korzyści na rzecz Engie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia artykułów 4 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przez to, że Komisja rzeczywiście dokonuje ukrytej harmonizacji podatkowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE (Dz.U. 2015, L 248, s. 9) oraz prawa do obrony.
5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia art. 16 wyżej wymienionego rozporządzenia 2015/1589 przez to, że Komisja nakazała odzyskanie przyznanej pomocy z naruszeniem podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2018 r. – YG / Komisja

(Sprawa T-518/18)

(2018/C 399/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: YG (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 13 listopada 2017 r. o nieumieszczeniu skarżącego na liście awansowanych urzędników;
- następnie, stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 17 maja 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącego na decyzję z dnia 13 listopada 2017 r.;
- zasądzenie od pozwanej zwrotu poniesionych kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, że skarżąca naruszyła art. 45 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej. Zakwestionowana decyzja jest oparta na oczywistych błędach w ocenie; ponadto nie zawiera wystarczającego uzasadnienia i nie wykazano w niej, że ocena osiągnięć skarżącego została przeprowadzona zgodnie z zasadą równego traktowania.
  2. Zarzut drugi, że pozwana naruszyła zasadę dobrej administracji chronioną przez art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z racji braku staranności w sporządzeniu i uzasadnieniu kwestionowanej decyzji.
-